

עיר וקדיש מזו שמיא נחית

ט"ל תשבת מפיי זרעו

ספר

זוהר קריאת שמע
כהלכתו דיניו ומנהגיו
חלק טו

בזוהר דא יפקון מן גלותא ברחמי

והמשכילים יזהרו כלזוהר הרקיע

חוברת מספר 103

תמוז תשע"ד - עיה"ק בית שמש תובכ"א

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gros
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מצוה גדולה לזנות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,

ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים

ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

מכתבי הסכמה מגדולי ישראל, כבר באו בדפוס בשאר
הספרים שהוצאנו לאור - וזכרון אחד עולה לכאן ולכאן

"מפעל הזוהר העולמי"

רחוב נחל לכיש 24/8

רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

בט"ד

עימוד ועיצוב ספרים מקצועי

'מקראי אור'

052-7615936

yoel32@neto.net.il

זוהר קדימת שמע

זוהר שמע ישראל

יצא לאור ע"י מפעל הזוהר העולמי,
עיה"ק בית שמש תוכב"א
חודש טבת שנת תשע"ג לפ"ק

הוראה לחיוב חשבון תורם יקר אנא מלא במקומות הלבנים

קוד מסלוקה		סוג חשבון	מספר חשבון												
בנק	סניף														

לכבוד בנק _____

סניף _____

כתובת הסניף _____

קוד מוסד	אסמכתא/קוד מזהה של הלקוח בחברה
4 7 6 9 5	

אני/הח"מ _____ (שם בעל/י החשבון כמופיע בספרי הבנק) מס' זהות _____

רחוב _____ עיר _____ מיקוד _____ טלפון _____

נותנים לכם בזה הוראה לחייב את חשבוננו/נו ה"ל בסניפכם, בנין תרומה בסכומים ובמועדים שיומצאו לכם מדי פעם בפעם באמצעי מגנטי, ע"י "גן עדן התחתון" כמפורט מטה ב"פרטי הרשאה".

2. ידוע ל/לנו כי:
א. הוראה זו ניתנת לביטול ע"י הודעה ממני/מאתנו בכתב לבנק ול"גן עדן התחתון" שתכנס לתוקף, יום עסקים אחד לאחר מתן ההודעה בבנק, וכן, ניתנת לביטול עפ"י הוראת כל דין.

ב. אהיה/נהיה רשאי/ם לבטל מראש חיוב מסוים ובלבד, שהודעה על כך תימסר על ידי/נו לבנק בכתב, לפחות יום עסקים אחד לפני מועד החיוב.
ג. אהיה/נהיה רשאי/ם לבטל חיוב, לא יותר מתשעים ימים ממועד החיוב אם אוכיח/נוכיח לבנק, כי החיוב אינו תואם את המועדים או הסכומים שנקבעו בכתב הרשאה, אם נקבע.

3. ידוע ל/לנו כי הפרטים שצוינו בכתב הרשאה ומילויים, הם נושאים שעל/נו להסדיר עם המוטב.

4. ידוע ל/לנו, כי סכומי החיוב עפ"י הרשאה זו, יופיעו בדפי החשבון וכי לא תישלח ל/לנו ע"י הבנק הודעה מיוחדת בנין חיובים אלה.

5. הבנק יפעל בהתאם להוראות בכתב הרשאה זה, כל עוד מצב החשבון יאפשר זאת, וכל עוד לא תהיה מניעה חוקית או אחרת לביצועו.

6. הבנק רשאי להוציאני/נו מן ההסדר המפורט בכתב הרשאה זה, אם תהיה לו סיבה סבירה לכך, ויודיע ל/לנו על כך מיד לאחר קבלת החלטתו, תוך ציון הסיבה.

7. נא לאשר ל"גן עדן התחתון" בספח המחובר לזה, קבלת הוראות אלו ממני/מאתנו.

פרטי הרשאה מספר פעמים _____ מתאריך _____ עד תאריך _____

חתימת בעל/י החשבון _____

קוד מסלוקה		סוג חשבון	מספר חשבון												
בנק	סניף														

אישור הבנק
לכבוד "גן עדן התחתון" (עפ"י זוהר פ' לך לך)
רח' נחשון 10 בית שמש 29099

בית שמש

קוד מוסד	אסמכתא/קוד מזהה של הלקוח בחברה
4 7 6 9 5	

קבלנו הוראות מ _____ לכבוד חיובים בסכומים ובמועדים שיופיעו באמצעי מגנטי שתצוינו לנו מדי פעם בפעם, ואשר מספר חשבוננו/גם בבנק יהיה נקוב בהם, והכל בהתאם למפורט בכתב הרשאה.

רשמנו לפנינו את ההוראות, ונפעל בהתאם כל עוד מצב החשבון יאפשר זאת, כל עוד לא תהיה מניעה חוקית או אחרת לביצועו, כל עוד לא התקבלה אצלנו הוראת ביטול בכתב על ידי בעל/י החשבון, או כל עוד לא הוצא/ו בעל/י החשבון מן ההסדר. אישור זה לא יפגע בהתייבותיכם כלפינו, לפי כתב השיפוי שנחתם על ידיכם.

בכבוד רב, _____

בנק _____

סניף _____

תאריך _____

חתימה וחותמת הסניף _____

ספר שמע ישראל

תקון הברית הגדול

עקר התקון תלוי בתשובה, ובו תלוי גם פן ביאת משיחנו
באלף הששי ועכוב הגאולה.

ערב הוא אלף הששי שהוא יסוד יהיה אור גדול שיתגלה אור הגנוז הוא סוד היסוד פשיטתו, וזה שאמר הפתוב הבקר אור שהוא תקון יסוד, והאנשים שלחו מהגלות והוא מבית יוסף שהוא גם פן מדת זו (זוהר סבא י"ח עמוד א', אור צדיקים, זוהר חי פרישת נח ופרישת ויחי).

וזכרון משיח בן דוד עבדך (פגנת ר"ח י"ו) - ח' היא המילה שנתנה לשמיני (פתבי האר"י זכרנו לברכה) והיא נקראת יסוד צדיק - ובא לציון גואל וילשבי פ'שע ראשי תבות גו"ף (ספר הפגנות דף ל"ז עמוד א').

וזה לשון הזוהר הקדוש: זוהר חדש תקונא קדמא (דף קכ"ד ע"ב):

ספר הזוהר בשמו פן הוא

ועוד והמשפילים יזהרו, אליו ס' ועוד, והמשפלים יזהרו, אלו רבוא מארי מתניתין ששים רבוא בעלי המשנה דלעלא. ואליו ס' רבוא מארי מתניתין דלתתא. ואליו ס' רבוא דמלאכין. ואליו ס' רבוא דבוכביא. בלהו יזהרו ההוא דאתמר פני משה בפני חמה. בלהו יזהרו בחבורא דא. בה יזהרו במלולת. בלהו יזהרו בכתיבתה. בהאי ועוד, והמשפילים יזהרו, אליו ס' ועוד, והמשפילים יזהרו, אלו רבוא מארי מתניתין ששים רבוא בעלי המשנה דלעלא. ואליו ס' רבוא מארי מתניתין דלתתא. ואליו ס' רבוא דמלאכין. ואליו ס' רבוא דבוכביא. בלהו יזהרו ההוא דאתמר פני משה בפני חמה. בלהו יזהרו בחבורא דא. בה יזהרו במלולת. בלהו יזהרו בכתיבתה. בהאי

כְּזוֹהַר הַרְקִיעַ. וְעַל שְׁמוֹ נִקְרָא סֵפֶר
 הַזֹּהַר בְּדִיוֹקָן שֶׁל הָעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי,
 שֶׁהוּא סֵפֶר הַזֹּהַר שְׁלוֹ מֵהָאִם
 הָעֲלִיוֹנָה שֶׁהִיא זֶהַר, וְבוֹ בְּאֵרוֹ
 חֲכָמִים, אִיזְהוּ חֲכָם? הַמְּבִיֵן דְּבַר
 מִתּוֹךְ דְּבַר. וְהוּא הַזֹּהַר שְׁמַאִיר בְּלֵב
 הָרוּעָה הַנְּאֻמָּן, זוֹהַר בְּל"ב אֱלֹהִים
 שֶׁל מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית. וְהָעֲמוּד
 הָאֲמֻצְעִי נִקְרָא עֲלִיּוֹן עַל שֵׁשֶׁת
 הַרְקִיעִים, שְׁלֹשָׁה מִכָּאן וְשְׁלֹשָׁה
 מִכָּאן, וְהוּא בְּאֲמֻצֵּעַ, רְבִיעִי לְכָל
 הַשְּׁלֹשָׁה, וְשְׁבִיעִי לְכָל הַשְּׁשָׁה,
 וְעַלִּיו נֹאמַר (בְּרֵאשִׁית א) וַיִּקְרָא
 אֱלֹהִים לַרְקִיעַ שָׁמַיִם, כּוֹלֵל אֵשׁ
 וּמַיִם, מֵהַ שְׁלֹא קָרָא כֶּךָ לְשֵׁאֵר
 הַרְקִיעִים, אֲלָא לוֹ מַמָּשׁ, וְהָרוּעָה
 הַנְּאֻמָּן בְּדִיוֹקָנָהּ.

סֵפֶרָא בְּזוֹהַר הַרְקִיעַ. וְעַל שְׁמֵהּ
 אֲתִקְרִי סֵפֶר הַזֹּהַר בְּדִיוֹקָנָהּ
 דְּעֲמוּדָא דְאֲמֻצְעִיתָא, דְּאִיהוּ סֵפֶר
 דְּזוֹהַר דִּילֵהּ מֵאֵמָּא עֲלָאָה דְּאִיהוּ
 זֶהַר. וְבֵהּ אוֹקְמוּהּ רַבְּנָן אִיזְהוּ חֲכָם
 הַמְּבִיֵן דְּבַר מִתּוֹךְ דְּבַר. וְאִיהוּ זֶהַר
 דְּנִהְרָא בְּלֵב דְּרַעֲיָא מֵהִימְנָא, וְנִהְרָא
 בְּל"ב אֱלֹהִים דְּעוֹבְדָא דְּבְרֵאשִׁית.
 וְעֲמוּדָא דְאֲמֻצְעִיתָא אֲתִקְרִי עֲלָאָה
 עַל שֵׁשֶׁת רְקִיעִין, תְּלַת מִכָּאן וְתְּלַת
 מִכָּאן, וְאִיהוּ בְּאֲמֻצְעִיתָא, רְבִיעֵאָה
 לְכָל תְּלַת וְשְׁבִיעֵאָה לְכָל שֵׁשֶׁת.
 וְעַלֵּהּ אֲתִמַּר (בְּרֵאשִׁית א) וַיִּקְרָא
 אֱלֹהִים לַרְקִיעַ שָׁמַיִם, בְּלִיל אֵשׁ
 וּמַיִם, מֵהַ דְּלֹא קָרָא חֲכִי לְשֵׁאֵר
 רְקִיעִים אֲלָא לֵהּ מַמָּשׁ וְרַעֲיָא
 מֵהִימְנָא בְּדִיוֹקָנָהּ.

ב

תְּפִלַּת רַבִּי שְׁמֻעוֹן בֶּר יוֹחָאִי שֶׁהַזֹּהַר יְהִי כְּלוּל מִכָּל יִשְׂרָאֵל

פְּתַח וְאָמַר, רַבּוֹן הָעוֹלָמִים, יְהִי
 רְצוֹנְךָ לְהַכְלִיל עֲלִיוֹנִים
 וְתַחְתּוֹנִים בְּסֵפֶר הַזֶּה וְלֹהֲמֻצִיא כָּל
 אֶחָד וְאֶחָד בּוֹ, בֵּין בְּכַתִּיבָהּ, בֵּין
 בְּדַבְּרוּרָא, בְּכַח שֶׁל שְׁמֹךְ יְהוּ"ה וּבְכָל

פְּתַח וְאָמַר רַבּוֹן עֲלְמִין יְהִי רַעֲוָא
 דִּילְךָ לְאַכְלָלָא עֲלִאִין
 וְתַחְתּוֹאִין בְּסֵפֶרָא דָא. וְלֹא שְׁתַּבְּחָא
 כָּל חַד וְחַד בֵּהּ בֵּין בְּכַתִּיבָהּ בֵּין
 בְּדַבְּרוּרָא, בְּחִילָא דְשְׁמֹךְ יְהוּ"ה וּבְכָל

ההויות שמאירות ממנו, ובכל השמות והכנויים שלו, שכלם יזהירו ממנו. יהיו כל העליונים והתחתונים שנזכרו בחבור הזה זוהרים משמך ומההויות שלו כזה שמאיר ברקיע. ותן רשות לכל מי שאזכיר בספר הזה בכח של שמך, להזדמן מיד בו כהרף עין, לגלות בו כל אחד ואחד דברים נכבדים וסודות גנוזים לפני השכינה, שהיא יחידה בגלות, להאיר משמך בחבור הזה ולהתחבר עמך בחבור הזה, להתקשר בו אליך בכמה קשויים, לקיים בו (בראשית ט) וראיתה לזכר ברית עולם.

הוין דנחרין מנה, ובכל שמך ובנויין דילה דבלהו יזחרו מנה. חבי יהוין בלהוין עלאין ותתאין דאדברוין בהאי חבורא, וחרין משמך ומחויין דילה כזהר דנחר ברקיעא. והב רשו לכל מאן דאדכיר בספרא דא בחילא דשמך, לאנדמנא מיד בה כהרף עין לנלאה בה כל חד וחד מלין יקרין ורזין גנוזין, קמי שכינתא דאיהי יחידה בגלותא, לאנחרא משמך בהאי חבורא ולאחברא עמך בהאי חבורא, לאתקשרא בה לנבך בכמה קשויין, לקיים בה (בראשית ט) וראיתה לזכר ברית עולם.

ג

הרעיא מהימנא מעורר את האבות ואת אליהו

קם הרועה הנאמן על רגליו ואמר, רועים קדושים, אברהם יצחק ויעקב ואדם הראשון ואהרן ודוד ושלמה. למה אתם ישנים? התעוררו לשכינה שנאמר בה אני ישנה בגלות, באלו שעוברים על שלש מאות ששים וחמש מצוות

קם רעיא מהימנא על רגלוי ואמר רעין קדישין אברהם יצחק ויעקב ואדם קדמאה ואהרן ודוד ושלמה. ואתון דמיבין אתערו לגבי שכינתא דאתמר בה, אני ישנה בגלותא באלין דעברין על שם"ה פקודין בחשבון ישנ"ה. דהא חיוין

כחשבון ישנ"ה. שהרי חיות רעות ודבים באים לאכל את צאנו של הקדוש ברוך הוא, שנאמר בהם (יחזקאל לד) ואתן צאני צאן מרעיתי, שפעת הגיע זמן שנאמר בהם (ישעיה ט) ויאכלו את ישראל בכל פה. שהרי בכל דור ודור אתם סובלים כמה דחקים בשבילם בדרך נסתר. ובכח של השם יהו"ה ובכל ההנאות שלו, ובכל הכנויים הקדושים והטהורים שלו, יתעוררו עמכם ששים רבוא בעלי המשנה, ששים רבוא מלאכים עליונים ותחתונים, וששים רבוא נביאים, שכלם יהיו מלמדים זכות על ישראל להצילם מן החיות הרעות הללו, שימחל להם את כל חטאייהם, ולגאל אותם ולקיים בהם מדלג על ההרים, שהם הקצים. אל תתנו דמי לו עד שיתעורר אליהם הקדוש ברוך הוא ברחמים. קום אליהו, שאפתה מדלג את העולם בארבע טיסות להמצא עם כל אחד ואחד מישראל שמקמים אות ברית מילה. בכח השם יהו"ה וכל ההנאות והכנויים שלו, אל תתעכב לטל רשות

בישין ודבין קא אתין למיכל עאנא דקודשא בריך הוא דאתמר בהון (יחזקאל לד) ואתנה צאני צאן מרעיתי. דכעז מטא זמנא דאתמר בהון (ישעיה ט) ויאכלו את ישראל בכל פה. דהא בכל דרא ודרא אתון סבלין כמה דחקין פגיניהו בארע נסתר. ובחילא דשם יהו"ה ובכל הון דילה, ובכל פנויין קדישין ודביו דילה, יתערוז עמבון ס' רבוא מ"מ ס' רבוא דמלאכין עלאין ותתאין. וס' רבוא נביאים. למחוי בלהון אולפין זכו על ישראל, לשיזבא לון מאלין חיון בישין, למחוי מחיל להון כל חוביהון, ולמפרק לון ולקיים בהון מדלג על ההרים דאנון קצים. אל תתנו דומי לו עד יערה לגביהו קודשא בריך הוא ברחמי. קום אליהו דאנת דליג עלמא בארבע טסין לאשתפחא בכל חד וחד מישראל דמקימין אות ברית מילה. בחילא דשמא דיהו"ה ובכל הון ובנויין דילה, לא תתעכב לנטלא רשו מקודשא בריך הוא לנחתא לנטרא מאנא. ותתעטר בכל שמחן דקודשא בריך

הוא לאַנְנָא כְּהוּן עֲלֵהוּ, וְלִנְחֵתָא כְּהַאי חֲבוּרָא לְגַלְתָּהּ בְּהַ רְזִין מְמִירִין קַמִּי שְׂכִינְתָא, לְאַנְחֵרָא לְהַ כְּרִיָּא דְאֹרִיתָא, דְּאִיהוּ כְּחֻשְׁבָּן ר"ו, דְּבַה וְהַמְשָׁבִילִים יְזַהְרוּ כְּזַהַר הָרְקִיעַ, כְּזַהַר דְּבַה כ"ו ר"ז כ"ה אֲתַנּוּן דִּיחֻדָּא. וְבַה ז"ו דְּאִיהוּ אַחְדָּא. וְיִקְוֹמוּן עֲמָךְ בּוֹצִינָא קַדִּישָׁא וְשִׂית חֲבָרְוֵי דְאַתְנָשׁוּ בְּקַדְמֵיתָא בְּהַאי זַהַר, לְחֻדְשָׁא בְּהַ מְלִין כַּד בְּקַדְמֵיתָא דְעֲלִיָּהוּ שְׂכִינְתָא נְהָרָא מִז' רְקִיעִין, וְכַהוּן נְהָרָא מִז' אַרְעִין דְּאָמַר עֲלִיָּהוּ דְּוֹד (תהלים קטו) אֲתַתְּלֵךְ לִפְנֵי ה' בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים. קוּם רַבִּי שְׁמַעוֹן אֲפַתַח מְלִין קַמִּי שְׂכִינְתָא. פֶּתַח וְאָמַר וְהַמְשָׁבִילִים יְזַהְרוּ כְּזַהַר הָרְקִיעַ וּמְצַדִּיקֵי הַרְבִּים כְּכּוֹכְבִים לְעוֹלָם וָעֶד. וְהַמְשָׁבִילִים אֲלִין רַבִּי שְׁמַעוֹן וְכו' בְּכַתּוּב בְּדַפּוּם בְּתַקּוּנִים רִישׁ דְּהַ א'.

הוא לאַנְנָא כְּהוּן עֲלֵהוּ, וְלִנְחֵתָא כְּהַאי חֲבוּרָא לְגַלְתָּהּ בְּהַ רְזִין מְמִירִין קַמִּי שְׂכִינְתָא, לְאַנְחֵרָא לְהַ כְּרִיָּא דְאֹרִיתָא, דְּאִיהוּ כְּחֻשְׁבָּן ר"ו, דְּבַה וְהַמְשָׁבִילִים יְזַהְרוּ כְּזַהַר הָרְקִיעַ, כְּזַהַר דְּבַה כ"ו ר"ז כ"ה אֲתַנּוּן דִּיחֻדָּא. וְבַה ז"ו דְּאִיהוּ אַחְדָּא. וְיִקְוֹמוּן עֲמָךְ בּוֹצִינָא קַדִּישָׁא וְשִׂית חֲבָרְוֵי דְאַתְנָשׁוּ בְּקַדְמֵיתָא בְּהַאי זַהַר, לְחֻדְשָׁא בְּהַ מְלִין כַּד בְּקַדְמֵיתָא דְעֲלִיָּהוּ שְׂכִינְתָא נְהָרָא מִז' רְקִיעִין, וְכַהוּן נְהָרָא מִז' אַרְעִין דְּאָמַר עֲלִיָּהוּ דְּוֹד (תהלים קטו) אֲתַתְּלֵךְ לִפְנֵי ה' בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים. קוּם רַבִּי שְׁמַעוֹן אֲפַתַח מְלִין קַמִּי שְׂכִינְתָא. פֶּתַח וְאָמַר וְהַמְשָׁבִילִים יְזַהְרוּ כְּזַהַר הָרְקִיעַ וּמְצַדִּיקֵי הַרְבִּים כְּכּוֹכְבִים לְעוֹלָם וָעֶד. וְהַמְשָׁבִילִים אֲלִין רַבִּי שְׁמַעוֹן וְכו' בְּכַתּוּב בְּדַפּוּם בְּתַקּוּנִים רִישׁ דְּהַ א'.

ד

פרוש הפסוק "והמשבילים יזהירו"

וְהַמְשָׁבִילִים יְזַהְרוּ. וְהַמְשָׁבִילִים יְזַהְרוּ כְּזַהַר הָרְקִיעַ, כְּזַהַר דְּבַה כ"ו ר"ז כ"ה אֲתַנּוּן דִּיחֻדָּא. וְבַה ז"ו דְּאִיהוּ אַחְדָּא. וְיִקְוֹמוּן עֲמָךְ בּוֹצִינָא קַדִּישָׁא וְשִׂית חֲבָרְוֵי דְאַתְנָשׁוּ בְּקַדְמֵיתָא בְּהַאי זַהַר, לְחֻדְשָׁא בְּהַ מְלִין כַּד בְּקַדְמֵיתָא דְעֲלִיָּהוּ שְׂכִינְתָא נְהָרָא מִז' רְקִיעִין, וְכַהוּן נְהָרָא מִז' אַרְעִין דְּאָמַר עֲלִיָּהוּ דְּוֹד (תהלים קטו) אֲתַתְּלֵךְ לִפְנֵי ה' בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים. קוּם רַבִּי שְׁמַעוֹן אֲפַתַח מְלִין קַמִּי שְׂכִינְתָא. פֶּתַח וְאָמַר וְהַמְשָׁבִילִים יְזַהְרוּ כְּזַהַר הָרְקִיעַ וּמְצַדִּיקֵי הַרְבִּים כְּכּוֹכְבִים לְעוֹלָם וָעֶד. וְהַמְשָׁבִילִים אֲלִין רַבִּי שְׁמַעוֹן וְכו' בְּכַתּוּב בְּדַפּוּם בְּתַקּוּנִים רִישׁ דְּהַ א'.

מְאִירָה מְשַׁבַּע אַרְצוֹת שְׁאָמַר עֲלֵיהֶם
 דְּוָד (תהלים קטז) אֶתְהַלֵּךְ לִפְנֵי ה'
 בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים. (קום רבי שמעון ופתח
 דברים לפני השכינה. פתח ואמר, והמשכלים
 יזהרו כזהר הרקיע ומצדיקי הרבים ככוכבים
 לעולם ועד. והמשכלים, אלו רבי שמעון וכו',
 ככתוב בדפוס בתקונים ראש דף א').
 וְהַמְשַׁכְּלִים יִזְהָרוּ. וְהַמְשַׁכְּלִים
 לְהוֹצֵאת הָאוֹתוֹת שֶׁנִּמְשְׁחוּ בְשֵׁמֶן,
 הָרֵאשׁ וְהַגּוֹף וְהַשּׁוּלִים שֶׁל זְנוּבוֹת
 הַהָרִים יוֹשְׁבִים כְּגוֹף בְּלֵי רוּחַ.
 הַנֶּפֶשׁ בְּהַשְׁכַּל דְּגוֹשָׁה וּרְפוּיָה,
 לְפַעֲמִים כְּנֶגֶד הַרוּחַ. הַרוּחַ, נְקֻדוֹת
 שְׁמַתְחָמוֹת בְּתַחוּמֵיהֶן, לְהַחֲיוֹת
 הַגּוֹף וּלְהַעֲמִידוֹ עַל רַגְלָיו לְהַעֲנוֹת
 בְּדֶרֶךְ, וְלֹא יוֹדְעִים לְלַכֵּת לְיָמִין
 וְלִשְׂמָאל, לְפָנִים וּלְאַחֹר. יִזְהָרוּ
 כְּזֹהַר הַנֶּשֶׁמָה אוֹתָן הַתְּנוּעוֹת לְלַמֵּד
 הַדֶּרֶךְ לְיָמִין וְלִשְׂמָאל וּלְלַכֵּת בְּדֶרֶךְ
 אֲמַת שְׁלֹא יִסְטוּ מִמֶּנָּה. כְּזֹהַר
 הַרְקִיעַ, שֶׁהוּא כְּמוֹ הַקְּפָאוֹן הַחֲזָק

שֶׁעַל גַּב הַחַיּוֹת, בְּשַׁעוֹר נִסְתָּר וּלְמַטָּה בְּסוּד הַמְּדִידָה שֶׁל הַמָּאוֹר. וּמְצַדִּיקֵי
 הָרְבִיבִים, שֶׁהוּא אוֹתָם הַפְּסִיקִים, תְּנוּעוֹת, שֶׁהֵם מְצַדִּיקֵי הָרְבִיבִים וְלֹא לְכֹל.
 כְּכּוֹכְבִים, הַשְּׁבָעָה שְׁמֵאִירִים וְנוֹסְעִים לְהוֹרוֹת בְּעוֹלָם, מֵהֶם לְיָמִין וּמֵהֶם
 לִשְׂמָאל. זְנוּבוֹת שׁוּלֵיהֶם כְּשׁוּלֵי קִדְרָה שְׁעוֹמְדַת עַל הָאֵשׁ שְׂאִינָה שׁוֹרְפָתָה,
 וְהִיא הָאֵשׁ שֶׁל הַסֵּנָה שְׁנֵרְאִית וְלֹא שׁוֹרְפָתָה. יֵשׁ אֵשׁ סוֹבֵלֶת אֵשׁ, וַיֵּשׁ אֵשׁ

לְאַעֲנָאָה בְּאוֹרְהָא. וְלֹא יִדְעֵי לְמִיְהָדָה
 לְיָמִינָא וְלִשְׂמָאלָא לְקַמָּא וְלְאַחֹרָא.
 יִזְהָרוּ כְּזֹהַר הַדְּנִשְׁמָתָא אֲנֹן תְּנוּעֵי
 לְמִיְהָדָה אוֹרְהָא לְיָמִינָא וְלִשְׂמָאלָא,
 וְלְמִיְהָדָה בְּאַרְחַ קְשׁוּטָא דְלֹא יִסְטוּן
 מִמֶּנָּה. כְּזֹהַר הַרְקִיעַ דְּאִיהוּ כְּנִגְלִידָא
 תְּקִיפָא דְעַל גַּבֵּי חַיּוֹתָא, בְּשַׁעוֹרָא
 סְתִימָא וְלִתְתָא בְּרוּא דְמִשְׁחָתָא
 דְּבוּצִינָא. וּמְצַדִּיקֵי הָרְבִיבִים דְּאִיהוּ
 אֲנֹן פְּסִיקֵי תְנוּעֵי דְאֲנֹן מְצַדִּיקֵי
 הָרְבִיבִים קָאִים וְלֹא לְכֹלָא. כְּכּוֹכְבִים
 ו' דְּנִהְרִין וְנִטְלִין לְאַעֲנָאָה עֲלֵמָא,
 מִנְהוֹן לְיָמִינָא וּמִנְהוֹן לִשְׂמָאלָא.
 זְנָבֵי שׁוּלֵיהוֹן כְּשׁוּלֵי קִדְרָה דְּקִימָא
 עַל נוֹרָא דְלֹא אֲבָלָא, וְחִיָּא אֲשָׁא
 דְאִסְנָא דְאִתְחַזִּי וְלֹא אֲבָלָה. אִית
 אֲשָׁא סְבִיל אֲשָׁא, וְאִית אֲשָׁא
 אֲבָלָה אֲשָׁא. ו' נְטִילֵי וו' קִימֵי.
 תְּמִינָאָה אִתְחַזִּי בְּהוּ. תְּשִׁיעָאָה
 נְטִיל לֹן.

אוכלת אש. שבעה נוסעים ושבעה עומדים. השמיני נראה בהם, והתשיעי מסיע אותם, עכ"ל.

ה

למוד זוהר הקדוש הוא תקון הברית

ועל ידי למודו בזוהר הקדוש יזכה תכף לשוב בתשובה שלמה, כי אי אפשר לחזור בתשובה בלי למוד תורת הסוד, והוא תקון מיוחד לכל יהודי באשר הוא שם, ובפרט לתקון הפללי תקון הברית הגדול, כמו שכתב הקדוש המקבל רבי אליהו מני זי"ע בספרו קרנות צדיק (אות נג): וז"ל: וירגיל ללמוד בקבלה שקריאת הקבלה היא תקון לעון זה, ולכן נקראו המקבלים מחצדי חקלא על שם שכורתים כל הקלפות, ולמוד ספר הזוהר הוא בכלל תקון זה. (יסוד יוסף) ובפרט למוד תקון מ"ח מהתקונים שהוא טוב לאמרו באותו יום, (הנהגות ישר של מהר"י סרוק ז"ל). ונראה לי שגם בימי השוכבים טוב לקרותו מדי יום ביום חק ולא יעבור, עכ"ל.

ו

בלא זה לא יועיל תשובה כי המתרשל מלמוד זה גורם לכל האסונות

וכן הוא פשוט מכל דברי הזוהר הקדוש, על מי שמונע עצמו מלמוד הזוהר הקדוש, ומתרשל חס ושלום מלעסק בלמוד הקדוש הזה, שגורם לכל האסונות בעולם, רח"ל, אם כן כיצד תועיל תשובתו אם עדין נמצא בחרבנו, וכן הוא מפרש בתקון זוהר (תקון ל' דף ע"ג עמוד ב) וזה לשונו: 'נתיב תנינא... וכל חסדו כציץ השדה (ישעיהו פרק מ פסוק ו), כל חסד דעבדין לגרמייהו עבדין וכו', ואפילו כל אינון

דַּמְשַׁתְּדִלִין בְּאוֹרֵייתָא כָּל חֲסֵד דְּעֵבְדִין לְגַרְמִייהוּ עֵבְדִין. בְּהֵוּא זִימְנָא,
וַיִּזְכּוּר כִּי בְּשָׂר הֵמָּה רוּחַ הוֹלֵךְ וְלֹא יָשׁוּב (תהלים פָּרָק עח פְּסוּק לט)
לְעֵלְמָא, וְדָא אִיהוּ רוּחָא דְּמָשִׁיחַ. וַי לֹן מֵאן דְּגַרְמִין, דִּיזִיל מִן עֵלְמָא,
וְלֹא יִתּוּב לְעֵלְמָא, דְּאֵלִין אֵינֹן דְּעֵבְדִי לְאוֹרֵייתָא יְבִשָּׁה, וְלֹא בְּעָאן
לְאִשְׁתְּדִלָּא בְּחֻכְמָה דְּקַבְלָה, דְּגַרְמִין דְּאִסְתְּלַק נְבִיעוּ דְּחֻכְמָה דְּאִיהוּ י'
מִינָה' וְכוּ'... דִּירָאָה וְאִהָבָה עַל מְנַת לְקַבֵּל פְּרָס, אִיהִי שֶׁל שְׁפָחָה,
וְתַחַת שְׁלֵשׁ רְגָזָה הָאֲרָץ וְגוֹמֵר תַּחַת עֵבֶד כִּי יִמְלוֹךְ, וְשְׁפָחָה כִּי תִירָשׁ
גְּבַרְתָּהּ, עכ"ל.

עַל כֵּן כָּל אִישׁ יֵאָזֵר כְּגֹבֵר חֲלָצִיו לְבַלְתִּי יִשְׁקֹט עַל שְׁמֵרִיו, אֲלֵא
יִגְבִּיר חִילוֹ וַיִּתֵּן מַעֲיָנָיו בְּלִמּוּד הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה, וְשָׁב וְרָפָא לוֹ,
אכ"ר.

וְכַךְ יִתְבוֹנֵן הָאָדָם אֶת תְּכֵלִיתוֹ וַיֵּדַע אַחֲרִיתוֹ מֵרֵאשִׁיתוֹ, כִּי בְּרֵאשִׁית מְחַבֵּר
עִם לְעֵינָי כָּל יִשְׂרָאֵל, יִרְאוּ עֵינֵינוּ וַיִּשְׂמַח לְבַנּוּ בְּגֵאֲלַת נַפְשֵׁנוּ לְמַעַן
פְּדוּת הַשְּׂכִינָה הַקְּדוֹשָׁה עֲטָרָה לְרֵאשֵׁנוּ בְּגֵאֲלָה הַשְּׁלֵמָה בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ
אֲמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן.

וְכַמוֹ שֶׁהֵבֵאנוּ לְמַעְלָה שְׁבֻזְכוֹת לַמּוֹד זוהר שוֹמְעִים אֶת שְׁמַע יִשְׂרָאֵל שְׁכָלֵל
יִשְׂרָאֵל אוֹמְרִים נְבִיא כָּאן אֶת הַקְּדָמַת הַזוהר שְׁמַדְבֵּר שֶׁם בְּעֵנִין יַחֲוּד
הַבוֹרָא:

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, אֲלֵעָזֵר, מַה פְּרוּשׁ הַפְּסוּק "שִׂאוּ מִרוֹם עֵינֵיכֶם וּרְאוּ
מִי בְּרָא אֱלֹהִים" עַל מִי נֶאֱמַר "אֱלֹהִים"?

"שִׂאוּ מִרוֹם עֵינֵיכֶם רְאשֵׁי תְבוֹת שְׁמַע" - כִּי בְּלִי לַמּוֹד הַזוהר הַקְּדוֹשׁ אֵי
אֶפְשָׁר לְהַרִים עֵינֵים לְמֵרוֹם, כִּי הַתְּפִלוֹת לֹא מִתְקַבְּלוֹת, וְזֶה מַה
שֶׁכָּתַב בְּזוהר לְדַעַת אֶת ה'.

ז

הקדמת ספר הזוהר דף א ע"ב

יתגלו דברים סתומים

אמר רבי שמעון, אלעזר ברי, אמר רבי שמעון, אלעזר בני,
 פסוק מילה, ויתגלו תפסיק את דבריך, ויתגלו
 סתימא דרוא עלאה, דבני עלמא דברים סתומים, שהם סודות
 לא ידעין, שתיק רבי אלעזר, בכה עליונים, שבני העולם לא יודעים
 רבי שמעון, וקאים רנעא (נ"א) אותם, שתק רבי אלעזר, בכה רבי
 שעתא) חדא. שמעון בר יוחאי, (לפי שרבי אלעזר דבר
 על החרבן והגלות) ועמד רגע אחד.

ח

מה פרוש הפסוק מי ברא אלה

אמר רבי שמעון, אלעזר, מאי אמר רבי שמעון, אלעזר, מה פרוש
 אלה? אי תימא בכביא הפסוק "ש'או מ'רום ע'יניכם
 ומזלי, הא אתחזאן תמן תדיר, וראו מי ברא אלה" על מי נאמר
 ובמ"ה אתפריאו, במא דאת אמר, "אל"ה"? אם תאמר, שהם כוכבים
 "בדבר יהוה שמים נעשו". ומזלות, שאנחנו רואים אותם, הרי
 הם נראים שם בשמים תמיד, ולא
 שיך לומר, שאו מרום עיניכם ותראו מה שלא ראיתם, הרי תמיד הם לנגד
 עינינו, ועוד שואל, אם בכל זאת תאמר שזה חוזר על כוכבים ומזלות, הרי
 ובשם מ"ה שהיא המלכות נבראו הכוכבים והמזלות, ומדוע אמר "מי
 ברא אלה", שפרוש על ידי הבינה שנקראת מ"י, וראיה לכך כמו שנאמר
 (תהלים לג) "בדבר יהוה שמים נעשו", השמים התחתונים וכל צבאם נעשו
 על ידי המלכות שנקראת דב"ר, ולא על ידי הבינה.

מילת אלה מלמד על דבר נגלה לעין

אי על מלין סתימין, לא לכתוב וְאִם עַל דְּבָרִים סְתוּמִים וְסוּדוֹת אֱלֹהִים, דְּהָא אִיתְגַּלְיָא אִיהוּ. נְעֻלָּמִים אָמַר הַנְּבִיא מִי בְּרָא "אֱלֹהִים", וְהַכּוֹנֵה עַל ו"ק דז"א כְּמוֹ שְׁפָרְשֵׁתָּ, אִם כֵּן לֹא הָיָה צָרִיךְ לְכַתּוֹב אֶת הַמִּלָּה "אֱלֹהִים", שְׁהָרִי מִלֵּת "אֱלֹהִים" נִגְלִים הֵם, כִּי מִלֵּת אֱלֹהִים מְלַמֵּד עַל דְּבָר נִגְלָה לְעֵינַי, וְלֹא דְבָרִים נִסְתָּרִים.

הם השמים וצבאם הגשמיים שאנחנו רואים

אֱלֹהִים רָזָא דָּא לָא אִיתְגַּלְיָא, בְּרַי יוֹמָא חַד, דְּהוּינָא עַל בֵּיף יִמָּא, וְאַתָּא אֱלִיהוּ וְאָמַר לִי, רַבִּי יָדַעְתָּ מַה הוּא, אֲמִינָא לִיה אֱלִין שְׁמִיָּא וְחִילָהוֹן, עוֹבְדָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּאִית לִיה לְבַר נָשׁ לְאַסְתְּכְּלָא בְּהוּ, וְלְבָרְכָא לִיה, דְּכַתִּיב כִּי אֲרָאָה שְׁמִיךְ מַעֲשֵׂה אֲצַבְעוֹתֶיךָ וְגו' יְהוָה אֲדוֹנֵינוּ, מַה אֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכָל הָאָרֶץ.

אֱלֹהִים סוּד זֶה לֹא נִתְגַּלָּה לִי חוּץ מִיּוֹם אֶחָד שְׁהֵייתִי עַל שְׁפַת הַיָּם, וּבָא אֱלִיהוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב, וְשָׂאֵל אוֹתִי, הֵאֵם יָדַעְתָּ כּוֹנֵת הַפְּסוּק שֶׁל "מִי בְּרָא אֱלֹהִים". וְאָמַרְתִּי לוֹ בְּפִשְׁטוֹת שְׁהֵם הַשָּׁמַיִם וְצָבָאם הַגְּשָׁמִיִּים שְׁאֲנַחְנוּ רוֹאִים מַעֲשֵׂיו שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂיֵשׁ לוֹ לְאָדָם לְהַסְתַּכֵּל וְלְהַתְּכוּן בְּהֵם וְלְבָרְךָ לוֹ לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל פְּלֵאֵי הַבְּרִיאָה כְּמוֹ שְׁכַתוּב (שם ח) כִּי אֲרָאָה שְׁמִיךְ מַעֲשֵׂה [דף ב' ע"א] אֲצַבְעוֹתֶיךָ וְגו' יְרַח וְכוּכְבֵּים אֲשֶׁר כּוֹנְנֵת וְאִז מְבָרְךָ יְהוָה אֲדוֹנֵינוּ מַה אֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכָל הָאָרֶץ.

בראש האצילות ספירת הכתר נקודה אחת

אמר לי, רבי, מלה סתימא הוה
 קמי קודשא בריהו הוא, וגלי
 במתיבתא עלאה, ודא הוא,
 בשעתא דסתימא דכל סתימין
 בעא לאתגליא, עבר ברישא
 נקוד"ה חדא, ודא סליק למהוי
 מחשבה, צייר בה כל ציורין, חקק
 בה כל גליפין.

רצה לגלות מלכותו, ולהאציל את העשר ספירות, שעל ידם יתגלה אורו
 יתברך, ולהוציא את העולמות והספירות דאצילות מהכח לפעל, תקן
 בתחלה בראש האצילות שהוא ספירת הכתר נקודה אחת. שהיא חכמה
 דכתר, כנגד אות יו"ד, וזאת הנקדה שהיא חכמה, עלתה לבחינות
 הגבוהות ממנה, לקבל כח להיות בחינת מחשבה, כי במחשבה אתבריר
 כלא, ושם מצטיירים כל הנאצלים, כמו שכתוב "כלם בחכמה עשית",
 ומשם יוצאים כלם מכח לפעל. ציר בה בנקדה זאת שהיא המחשבה, כל
 הצורות של הנשמות, הנקראים צורה. וגם חקק בה במחשבה זו כל
 הגליפין, שהם בחינת הכלים, לקבל בתוכם את הנשמות.

פְּרָצוּף "הַבִּינָה", הִיא סְתוּמָה בְּתוֹךְ הַחֲכָמָה

וְאִגְלִיף גּוֹ בּוֹצִינָא קְרִישָׁא וְחָקַק תּוֹךְ הַגֵּר הַקְּדוֹשׁ הַסְּתוּם,
 סְתִימָא, גְּלִיפּוֹ דְּחַד שֶׁהוּא הַחֲכָמָה הַזֹּאת
 צִיּוּרָא סְתִימָאָה, קְדָשׁ קְרִישִׁין, הַסְּתוּמָה בְּתוֹךְ הַפְּתָר הָעֲלִיּוֹן,
 בְּנִינָא עֲמִיקָא, דְּנִפְקֵי מִמְּחֻשְׁבָּה, חֲקִיקָה אַחַת שֶׁל צִיּוּר וּנְשֻׁמָה,
 וְאִקְרִי מִ"י שִׁירוּתָא (נ"א רֵאשִׁיתָא) שֶׁהִיא פְּרָצוּף "הַבִּינָה", שֶׁהִיא
 לְבִנְיָנָא, קְרִימָא וְלֹא קְרִימָא, עֲמִיק וְסְתִימָא, בְּשֵׁמָא לֹא אִקְרִי אֱלֹא מִ"י,
 בְּעָא לֹא תִגְלִיָּא, וְלֹא תִקְרִי בְּשֵׁמָא. שֶׁהַבִּינָה הִיא הַהִיכָל לְקַבֵּל בְּתוֹכָהּ
 אֶת הַחֲכָמָה וְהַפְּתָר, כִּי אֲבָא הוּא

קוֹדֵשׁ, וְהַפְּתָר קוֹדֵשׁ קְדָשִׁים, וְגַם נִקְרָאת הַבִּינָה, בְּנִינָא עֲמוּק וְנִעְלָם יוֹתֵר
 מֵהַזֹּאת, שֶׁיִּצְאָה מִתּוֹךְ הַמְּחֻשְׁבָּה, שֶׁהִיא בְּחִינַת חֲכָמָה, וְנִקְרָאת הַבִּינָה מִ"י,
 עַל שֵׁם חֲמֻשִׁים שְׁעָרִים שֵׁשׁ בָּהֶן, וְגַם הַבִּינָה הִיא הַתְּחֵלֶת בְּנִינָא הַזֵּה סְפִירוֹת
 הַתְּחֵתוֹנוֹת. עוֹמְדָת וְלֹא עוֹמְדָת, כְּלוּמַר עוֹמְדָת לְהַאֲצִיל אֶת הַזֹּאת, אֲמָנָם
 עֲדִין לֹא נִתְגַּלְתָּה מִפְּנֵי שֶׁהִיא עֲמוּקָה וְסְתוּמָה בְּחֲכָמָה. בְּשֵׁם שְׁלָה שֶׁהוּא
 אֱלֹהִי"ם עֲדִין לֹא נִקְרָאת, אֱלֹא בְּשֵׁם מִ"י כִּי הִיא בְּחִינַת שְׁאֵלָה.

וְעַתָּה נִבְיָא אֶת הָרַעֲיָא מְהִימְנָא פְּרִשְׁת וְאַרְא שְׁמִכְאָר מַהוּ מִצְוֹת לְדַעַת אֶת
ה' וְכָל מִצְוֹת הָאֱמוּנָה שְׁזֵהוּ כָּל כְּוִנַּת שְׁמַע יִשְׂרָאֵל לְקִשְׁר אֶת קִשְׁרֵי
הָאֱמוּנָה כְּמוֹ שְׁכַתּוּב בְּהַקְדַּמַּת הַזוּהַר (דף יא.) וְזֶה לְשׁוֹנוֹ:
וְלָבֵן צְוָה מִשָּׁה בַתּוֹרָה וְאָמַר (דברים יד) שְׁמַע יִשְׂרָאֵל ה' אֱלֹהֵינוּ ה' אֶחָד.
לְקִשְׁר אֶת כָּל קִשְׁרֵי הָאֱמוּנָה.
וְזֶה לְשׁוֹן הָרַעֲיָא מְהִימְנָא זוּהַר שְׁמוֹת (פְּרִשְׁת וְאַרְא -דף כ"ה ע"א - שְׁמוֹת ר'):

לְדַעַת שְׁיֵשׁ שְׁלִיט עֲלִיוֹן רַבּוֹן הָעוֹלָם, וּבְרָא כָּל הָעוֹלָמוֹת

וְלִקְחֹתִי אֶתְכֶם לִי לְעָם וְהָיִיתִי לְכֶם לְאֱלֹהִים וַיִּדְעֶתֶם כִּי אֲנִי ה' אֱלֹהֵיכֶם וְגו'. מִצְוָה זוֹ רֵאשׁוּנָה שֶׁל כָּל הַמִּצְוֹת. רֵאשִׁית רֵאשׁוּנָה לְכָל הַמִּצְוֹת - לְדַעַת אֶת הַקְּדוּשׁ כְּרוּךְ הוּא בְּכֻלָּל. מַה זֶה בְּכֻלָּל? לְדַעַת שְׁיֵשׁ שְׁלִיט עֲלִיוֹן שֶׁהוּא רַבּוֹן הָעוֹלָם, וּבְרָא אֵל כָּל הָעוֹלָמוֹת, שָׁמַיִם וָאָרֶץ וְכָל חִילוֹתֵיהֶם. וְזֵהוּ בְּכֻלָּל. וְסוּף הַכֹּל בְּפִרְט, לְדַעַת אוֹתוֹ בְּפִרְט.	וְלִקְחֹתִי אֶתְכֶם לִי לְעָם וְהָיִיתִי לְכֶם לְאֱלֹהִים וַיִּדְעֶתֶם כִּי אֲנִי יי' אֱלֹהֵיכֶם וְגו', פְּקוּדָא דָּא קְדָמָא דְכָל פְּקוּדִין. רֵאשִׁיתָא קְדָמָא דְכָל פְּקוּדִין, לְמַנְדַּע לִיה לְקוּדְשָׁא כְּרוּךְ הוּא בְּכֻלָּלָא. מַאי בְּכֻלָּלָא. לְמַנְדַּע דְּאִית שְׁלִיטָא עֲלָאָה, דְּאִיהוּ רַבּוֹן עֲלָמָא, וּבְרָא עֲלָמִין כְּלָהוּ, שְׁמַיָּא וָאָרֶץ וְכָל חִילוֹהוֹן. וְדָא אִיהוּ בְּכֻלָּלָא. וְסוּפָא דְּכָלָא בְּפִרְט, לְמַנְדַּע לִיה בְּפִרְט.
---	--

יב

וּבְרָא אֶת הָאָדָם מִן הָעֶפֶר, וְנִפְח בְּאַפּוֹ נְשִׁמַּת חַיִּים
וּבְכָל וּפְרַט אִיהוּ רֵישָׁא וְסוּפָא וּבְכָל וּפְרַט הוּא רֵאשׁ וְסוּף, סוּד
רְוָא דְכָר וְנוֹקְמָא בְּחָדָא, שֶׁל זָכָר וְנוֹקְבָה כְּאֶחָד,

וְאַשְׁתַּכַּח בַּר נָשׁ בְּהָאֵי עֲלָמָא, וְנִמְצָא אָדָם בְּעוֹלָם הַזֶּה שְׁמֵתֵּעֶסֶק
 דְּאַתְּעֶסֶק בְּכָלְל וּפְרָט, בַּר נָשׁ בְּכָלְל וּפְרָט, אָדָם בְּעוֹלָם הַזֶּה הוּא
 בְּהָאֵי עֲלָמָא אִיהוּ כָלְל וּפְרָט. תְּקוּן שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה
 תְּקוּנָא דְהָאֵי עֲלָמָא, אִיהוּ כָלְל וּפְרָט. מִשּׁוּם כֶּךָ, רַאשִׁית
 וּפְרָט. בְּגִין כֶּךָ, רַאשִׁיתָא דְכָלְלָא, הוּא כָלְל וּפְרָט. שְׂיֵישׁ לְדַעַת שְׂיֵישׁ שְׁלִיט וְדִין
 לְמַנְדַּע דְּאִית שְׁלִיט וְדִיין עַל הוּא כָלְל וּפְרָט. מִשּׁוּם כֶּךָ, רַאשִׁית
 עֲלָמָא, וְאִיהוּ רַבּוּן כָּל עֲלָמִין. עַל הָעוֹלָם, וְהוּא רַבּוּן כָּל
 וּבָרָא לִיה לְבַר נָשׁ מֵעַפְרָא, וְנִפְח בְּאִפּוּי נִשְׁמַת חַיִּים, הָעוֹלָמִים, וּבָרָא אֶת הָאָדָם מִן
 בְּאִפּוּי נִשְׁמַתָּא דְחַיִּי, וְרַא אִיהוּ וְנִפְח בְּאִפּוּי נִשְׁמַת חַיִּים, וְנִפְח
 בְּאִפּוּי נִשְׁמַתָּא דְחַיִּי, וְרַא אִיהוּ בְּאוּרַח כָּלְל.

יג

מתוך דרשה שנאמרה על ידי כ"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א במירון

מְנִיעַתְנוּ מִלְּהֲתַעֲסֵק בָּהּ הִיא גּוֹרְמַת אַחֲוֵר וְעַכּוּב בְּגִין
 בֵּית מְקַדְשֵׁנוּ

כְּתַב הַמְרַח"ו זי"ע, מֵה שְׁאָמַר הַנְּבִיא יְרֵמְיָהוּ (ד' כ"ד), "וְכָל הַגְּבָעוֹת
 הַתְּקַלְקְלוּ" אֵלּוּ הַבְּחֻרִים הַתְּלִמִּידִים הַקְּטַנִּים שְׂרוּאִים אֶת
 מְלֻמְדֵיהֶם שְׂאִינָם רוּצִים לְלַמּוֹד זוּה"ק וְתוֹרַת הַסּוּד, עַל כֵּן גְּבָעוֹת אֵלּוּ
 נִתְקַלְקְלוּ וְלָבָם שָׂרֵשׁ פּוֹרָה רֹאשׁ וְלַעֲנָה וְעֵלְתָה בָּהֶם חִלּוּדַת טֵיט וְרִפְשׁ
 לְכַפּוֹר בְּחֻכְמַת הָאֱמֶת... וְאִין סָפַק כִּי לֹא יִהְיֶה לָהֶם חֵלֶק בְּעוֹלָם הַבָּא כְּנֹזְכַר
 בְּזוּהַר. וְעוֹד כְּתַב שָׁם, כִּי הַכָּל תְּלוּי בְּעֶסֶק הַחֻכְמָה הַזֹּאת, וּמְנִיעַתְנוּ
 מִלְּהֲתַעֲסֵק בָּהּ הִיא גּוֹרְמַת אַחֲוֵר וְעַכּוּב בְּגִין בֵּית מְקַדְשֵׁנוּ וְתַפְאֲרַתְנוּ הַמְּכֻנָּה
 וְנִקְרָא "הַדֵּר הַכְּרַמְל", כְּמוֹ שְׁאָמַר הַכְּתוּב (שִׁיר הַשִּׁירִים ז' ו'): "רֹאשׁוֹ עָלֶיךָ

כפּרמל" ... כּי אין לו להקדוש ברוך הוא קורת רוח בעולמו, אלא כּאשר
עוסקים בחכמה זו.

רואים שכדי לזכות ליראת שמים טהורה, שידע שפלות עצמו מכרחים
ללמוד זוהר הקדוש, ובכך נצלים מקלקלים וכפירות, וזוכים
להפיר גדלות הבורא יתברך שמו, וכאשר כל ישראל יעסקו בלימוד הזוהר
הקדוש מיד נגאלים וניצלים מחבלי משיח. וכל עקר ביאת האדם לעולם
הזה הוא כדי שילמד את הלימוד הקדוש הזה.

ובאמת כבר הרעיא מהימנא [הוא משה רבנו ע"ה] מצוה אותנו ללמוד
זוהר הקדוש דווקא, כי תורת הרשב"י מאיר עד סוף הדורות,
וצריך ללמוד ללא הפסק ולא לתת מנוחה לקדוש ברוך הוא עד שיגאלנו
(זוהר פנחס ריט).

יהודים יקרים! הזמן הולך ואוזל... ששת אלפים שנות בריאת העולם
הולכים ומסתיימים עוברים, חולפים ביעף.

המצב בארץ ישראל (ובעולם כולו) מעורר דאגה, והלב נקרע וכל עין תזל
ותדמע מגדל הצרות הפרטיות והכלליות רח"ל.

ידוע מאמר חז"ל מיום שחרב בית המקדש אין לה יום שקללתו מרבה
מחברו, וכל הישוב עומד בסכנה נוראה רח"ל "ככבשה אחת
שעומדת בין שבעים זאבים" (שבעים אמות). וכמדמה שכבר הגענו למאמר
דוד המלך ע"ה "למה רגשו גוים וגו'. והאמות מצחצחות החרבות,
ואין לנו על מי להשען אלא על אבינו שבשמים, ולקוות לסכתה לראשי
ביום נשק (תהילים פרק קמ), דבר אחר ביום נשק^[א]. זה נשקו של גוג (ירושלמי
במות עח).

א. ישראל מתאחדים בזוהר הקדוש בגימטריא ירושלמי יבמות ע"ח, וכמו שתמיד היה דורש עליהם יומם", שהשינה הקדושה חופפת על ישראל, וזוכים ל"סכותה לראשי ביום נשק", [עין 1679] כמנין בסוכות תשבו שבעה ימים. [וענן ה' בפתחה לירחי כלה מרן בעל "אבי עזרי" את

וממוש בימים אלו הוציאו כרוזים להתכונן ולסדר המקלטים ולא יודעים
 מתי יכנס בראש של אחד המשגעים שמסביבנו להתחיל מלחמה
 רח"ל, הצבא בארץ ישראל מתכוננים ח"ו שלא תבוא מלחמה כי האויב
 התחמש בטילים איומים שמי יודע מי יוכל להינצל, וכלם שוכרים את
 הראש מה לעשות, ואם כדאי להקדים ולפתח מלחמה מצד ישראל, וכמו
 האילה שצועקת להשם יתברך כשצריכה ללדת, כך עם ישראל נמצאים
 במצב שעל פי דרך הטבע אין יודעים מה לעשות?

חיבים אנו לעצור ולהתבונן: נחפשה דרכינו ונחקורה, על מה ולמה כל
 יום שעובר גרוע מחברו? מדוע התורה הנלמדת, כביכול אינה
 מגינה ומצילה מכל הפגעים הרעים. איך זה שהשכינה בוכה וצועקת
 והגאולה לא מגיעה? ובמים קשים אלו העוברים על כלל ישראל השם
 יצילנו ואין איש יודע מה ילד יום, ורבים שואלים ומבקשים עצה ותושיה
 במה לעזור רחמי שמים ולבטל כל גזרות קשות ה"י.

דף

אוי לאלה שעובדים את השכינה ביובש

אמר רבי שמעון בר יוחאי זי"ע (תיקוני זוהר, תיקון מג): "ועוד מי שגורם
 שתסתלק הקבלה והתכמה (זוהר, פנימיות התורה). - מתורה שבעל פה
 ומתורה שבכתב, וגורם שלא ישתדלו בה, ואומר שאין אלא פשט בתורה
 ובגמרא (לומדים רק פשט התורה והגמרא כל היום, והמבין יבין...), בודאי הוא יסלק
 את המים מההוא נהר ומההוא גן, אוי ואבוי לו, טוב שלא נברא בעולם,

הפסוק הזה, על סכנת האטום], ובזכות צוותה עלינו בסוכות תשבו שבעת ימים, כך התאחדות עם ישראל בלימוד זוהר הקדוש, חייבים ללמוד את זוהר הקדוש כל השבוע בלי ניצול מומלחמת גוג ומגוג, ועוד, כמו שהתורה [הפסק].

ולא ילמד אותה תורה שבכתב ושבעל פה, ונחשב לו, כאילו החזיר את העולם לטהור ובהו, וגורם עניות בעולם וארץ הגלות!!! - וכן כותב הרשב"י הקדוש (תיקוני זוהר, תיקון ל'): "אוי לאלה שעובדים את השכינה ביושב, ולא משתדלים בלימוד חכמת הקבלה, אבוי להם שגורמים עניות, וחרב ובזה (מלחמות) והרג ואבדן בעולם, ומסלקים את רוח המשיח".

אנו מתפללים בכל יום ופרס עלינו סכת שלומך, וזהו זכות לימוד הזוהר הקדוש שמגן ומסך עלינו^א, והשכינה הקדושה פורשת כנפיה ושומרת עלינו. וזוהי העצה אחת היעוצה "לימוד תורה לשמה"^א, בלימוד הזוהר הקדוש בשמחה ובאחדות, אשר בכחו לעצור כל פרענות ולהשפיע כל הברכות ברוחניות ובגשמיות, וכידוע תקנת הרמח"ל זי"ע ללימוד הזוהר הקדוש ברציפות - שמציל מן הפרענות - ומביא הגאולה (עייני ספר אור הזוהר פ"ה, וכן הובא בספר "תורתו מגן לנו").

טו

תקנו גאוני וצדיקי ירושלים זי"ע לארגן אלף סיומי זוהר

מורי ורבותי!!! כלנו יחד צריכים להתחזק ולקיים את דברי קדשו של התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זי"ע א, בני שנו מדותי (גיטין ס"ז)

וכמו שאמר המגיד למרן הבית יוסף: אם תקבע עתים בחכמת הקבלה, אפתח לך ביה דתדביק רזין סתימין דלא דע יתהון בר נש. (מגיד משרים פרשת בא) - ווי לעלמא דאנון אטימין לבא וסתימין עינין דלא מסתפלין ברזי דאורייתא. (זהר חלק א' דף כ"ח.) - אינון דעבדין לאורייתא יבשה, ולא בעאן לאשתדלא בחכמה דקבלה, דגרמין דאסתלק גביעו דחכמה דאיהי " מינה, ואשתארת ב' יבישה, וי לון דגרמין עניותא וחרבא וביצה והרג ואבדן בעלמא. (תיק"ו ת"ל).

ב. למוד זוהר הקדוש צילא דמהימנותא כסבה: כתוב בתהלים (פרק ק"מ ח') "ה' אד-ני עז ישועתי ספתה לראשי ביום נשק". ובירושלמי (במנות דף עח) אקרו: דבר אחר "ביום נשק" זה נשקו של גוג. וכתבו המקבלים דהסכך של הסכה בבחינת בינה, הנקראת אם החופפת על הבנים בצלא דמהימנותא, וכמו כן זוהר הקדוש שלמוודו בבחינת בינה, נחשב לסכך וצילא דמהימנותא, ומסכך ומגן ביום נשק שמציל ממלחמת גוג ומגוג. (בדי ערבות). ג. תורת הסוד הוא תורה לשמה, (אור יצחק פ"א).

וּפְרֵשׁ רַשׁ"י לְמַדּוֹ תוֹרָתִי, וּכְכֹר הַבְּטִיחַ הָרַעֲיָא מְהִימְנָא וְאֵלֵיהּוּ הַנְּבִיא זְכוֹר לְטוֹב שְׁבֻזְכוֹת הַלְמוּד וְהַקְרִיאָה בְּסֵפֶר הַזֹּהַר "ק נְצַא מִן הַגְּלוּת בְּרַחֲמִים, (אף לֹא הִבְנָה כָּלֵל כְּיָדוּעַ מִדְּבָרֵי רַבּוֹתֵינוּ). וּכְדָאֵי הוּא רַבִּי שְׁמַעוֹן לְסַמְךָ עָלָיו בְּשַׁעַת הַדְּחָק. וְרוֹאִים מִזֶּה בְּעֵלִיל שֶׁרַק בְּזְכוֹת הַקְרִיאָה וְהַלְמוּד בְּסֵפֶר הַזֹּהַר"ק מִבְּטָח לָנוּ שְׁנִזְכָּה וְנִגְאָל בְּרַחֲמִים בְּלֹא צָרוֹת וְיִסּוּרִים רַח"ל. - בְּעֵינֵינוּ רוֹאִים בְּחוּשׁ אֵיךְ שְׁמַתְקִימַת נְבוֹאָת הַנְּבִיא עָמוּס (פֶּרֶק ח' יא - יב): "הִנֵּה יָמִים בָּאִים נָאִם ה' אֱלוֹקִים וְהַשְׁלַחְתִּי רָעַב בְּאֶרֶץ לֹא רָעַב לְלֶחֶם וְלֹא צָמָא לְמַיִם כִּי אִם לְשִׁמְעַת אֶת דְּבָרֵי ה'. - וּמִכָּל קְצוֹת הָאָרֶץ דּוֹרְשִׁים וּמִבְקָשִׁים אֶת דְּבָר ה', לְהִתְחַבֵּר אֶל הַתְּנַא הָאֱלוֹקֵי הָרֶשֶׁב"י זִי"ע וְלְהַשְׁתַּתֵּף עִם כָּלֵל יִשְׂרָאֵל בְּלִימוּד הַקְדוּשׁ הַזֶּה. אֲשֶׁר הוּא יָדוּעַ שְׁכָל הַמְּסִימִים אֶת סֵפֶר הַזֹּהַר הַקְדוּשׁ בְּאַחַדוֹת בְּבַחֲיִנַת "כְּנִישְׁתָּא חֲדָא" (זוהר הקדוש) הֵם זוֹכִים לְהִיּוֹת "אֶלְף הַמְּגִן תְּלוּי עָלָיו כָּל שְׁלֹטֵי הַגְּבוּרִים" (שִׁיר הַשִּׁירִים ד, ד), - עָלֵיהֶם תְּלוּי וְעוֹמֵד הַצֵּלָת כָּלֵל יִשְׂרָאֵל, "כָּל שְׁלֹטֵי הַגְּבוּרִים" וְהֵם שׁוֹלְטִים עַל הַגְּבוּרוֹת וּמִמְתְּקִים אוֹתָם, וּמִיָּד בָּאָה הַגְּאוּלָּה בְּרַחֲמִים. וּכְכֹר תְּקַנּוּ גְאוּנֵי וְצַדִּיקֵי יְרוּשָׁלַיִם זִי"ע (בְּשֵׁנַת תְּרַפ"א), לְאַרְגָּן אֶלְף סִיּוּמֵי זוֹהַר כְּדֵי לְזַכּוֹת לְגְאוּלָּה בְּבַחֲיִנַת "הָאֶלְף לָךְ שְׁלֵמָה".

וּבְרִוּף הַשֵּׁם זְכִינוּ שְׁבִדּוּרְנוּ הַתְּאֲחָדוּ כָּל כֶּף הַרְבֵּה אֲנָשִׁים וּבִיחַד סִיּוּמוֹ זוֹהַר הַקְדוּשׁ אֶלְף אֶלְפֵי פְעָמִים, וַיֵּשׁ לָנוּ כְּכֹר קְרוֹב לְאֶלְף בְּתֵי מְדַרְשֵׁים שְׁמִסִּימִים כָּל שָׁבוּעַ אֶת הַזֹּהַר"ק הַמְּחוּלָק ל-70 חֲלָקִים סֶךְ הַכֹּל יוֹתֵר מִחֲצֵי מִלְיוֹן סִיּוּמִים בְּשָׁנָה. וְרוֹאִים בְּזֶה הַתְּגַשְׁמוֹת הַבְּטָחָתוֹ שֶׁל הָרֶשֶׁב"י ע"ה, שֶׁהַכִּין רְפוּאָה לְמִכָּה, וְהַכִּין לָנוּ אֶת הַזוֹהַר הַקְדוּשׁ כְּדֵי שְׁנוּכַל לְהִתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה וְלְזַכּוֹת לְיִרְאַת שָׁמַיִם בְּדוֹר הָאֲחָרוֹן, וְלְזַכּוֹת לְלִמּוּד תּוֹרָה לְשִׁמְהָ, וְעַל יְדֵי לִימוּד הַזוֹהַר נִזְכָּה לְחַזֵּר בְּתִשׁוּבָה שְׁלִימָה בְּשִׁמְחָה וּבְאַהֲבָה, וְכוּ נִנְצָל וְכוּ נִגְאָל (כְּמוֹ שֶׁכָּתְבוּ כָּל הַצַּדִּיקִים תְּלִמִּידֵי הַבַּעַל שֶׁם טוֹב וְעוֹד).

טז

לא יהיה הגאֵלה עד שיזכו לתוספת הקדשה הזו

וְכַתַּב הַשֵּׁל"ה הַקְּדוֹשׁ: "הִנֵּה מְבֹאֵר מִכָּאן שְׁחִבּוֹר הַזֹּהַר הִיא עֲתִיד לִהְיוֹת גְּנוּז וְכוּ' עַד שְׂיָבֹא הַדּוֹר הָאַחֲרוֹן בְּסוֹף הַיָּמִים, שְׂאֵז יִתְגַּלֶּה לְתַחְתּוֹנִים. וּבְזָכוֹת הַעוֹסְקִים יָבֹא מְשִׁיחַ, כִּי אֵז תִּמְלֵא הָאָרֶץ דְּעָה בְּסִבְתּוֹ אֲשֶׁר זֶה תִּהְיֶה סִבָּה קְרוּבָה לְבִיאָתוֹ, וְזֶה שְׂאָמַר וּבְגִינָה "וְשִׁבְתֶּם אִישׁ אֶל אַחֲזָתוֹ" וְכוּ', כְּדֵי שְׂבִזְכוֹת זֶה יִגְאָלוּ יִשְׂרָאֵל, כְּשֵׁם שֶׁלֹּא נִגְאָלוּ יִשְׂרָאֵל מִמְצָרִים עַד שֶׁהֶצְרַךְ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְקַדְּשׁ בְּדָם הַפֶּסַח וּבְדָם הַמִּילָה, בֵּן הַגְּאֵלָה הָעֲתִידָה לֹא יִהְיֶה הַגְּאֵלָה עַד שְׂיִזְכּוּ לְתוֹסֶפֶת הַקְּדוּשָׁה הַזֹּה, וְהוּא רְצוֹן הָאֵל יִתְבָּרַךְ, וְאֲשֶׁרֵי הַזֹּכָה בָּהּ" (עֲשָׂרָה מְאֻמְרוֹת מֵאֵמֶר רֵאשׁוֹן, שְׁנֵי לִחְחוֹת הַבְּרִית).

וְנִזְכִּיר מֵעַט מֵהַמְעָלוֹת הַנִּשְׁגָּבוֹת שֶׁל לומְדֵי הַזֹּהַר הַקְּדוֹשׁ כִּמּוֹ שְׂנִזְכְּרוּ בְּדִבְרֵי רַבּוֹתֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים: כְּתוּב בְּתִיקוּנֵי זוהַר קְדָשׁ (ע"ב ע"ד, זוהַר נְשֵׂא). אֵלוֹ שְׁלוֹמֵדִים זֶה־... יִנְצְלוּ מֵהַמְּבוּל וּמִמְלַחְמַת גּוֹג וּמִגּוֹג כִּמּוֹ בְּתַבַּת נֹחַ, וְכֵן צִוָּה הַרְמַח"ל זי"ע לְלַמּוֹד בְּרְצִיפּוֹת אֶת הַזֹּהַר הַקְּדוֹשׁ כְּדֵי לְזַכּוֹת לְהִינְצֵל וּלְהַכְּנִס לְתַבַּת נֹחַ שֶׁהוּא הַזֹּהַר הַקְּדוֹשׁ.

יז

מְקַרְבִּים אֶת הַגְּאֵלָה וְעוֹשִׂים נַחַת רוּחַ גְּדוֹל לְיוֹצְרָם

וּבְתִיקוּנֵי זוהַר, (בְּפָרוּשׁ כְּגֵן הַיָּרֵק) כְּתוּב, נְצוּלִים מְכַל פְּגָעִים רָעִים, זוֹכִים לְהַשְׁבִּיחַת הַקְּטָרוּגִים, מְבַטְלִים אֶת הַקְּלָפוֹת וּמְבִיאִים אֶת הַמְּשִׁיחַ (הַגֵּר"א-אָבֵן שְׁלֵמָה, חֶסֶד לְאַבְרָהָם, דַּגְמ"א שְׁמִינִי), מְטַהֵר וּמְקַדֵּשׁ הַנֶּפֶשׁ (פְּלֵא יוֹעֵץ), מְקַרְבִּים אֶת הַגְּאֵלָה וְעוֹשִׂים נַחַת רוּחַ גְּדוֹל לְיוֹצְרָם (מִק"מ לְתִיקוּן"ז). הַלּוֹמְדִים זֶה־הַ"ק בְּחוּל: שְׂעָה אַחַת מְקַבְּלִים שְׂכָר כִּמּוֹ שְׁנָה שְׁלִימָה.

בְּשִׁמְחָה: כְּמוֹ אֶלֶף שָׁנָה. בְּצַעַר: כְּמוֹ מֵאָה אֶלֶף שָׁנָה. בְּשִׁבְתָּ: כְּמוֹ אֶלֶף שָׁנָה תוֹרָה. בְּשִׁמְחָה: כְּמוֹ מֵלִיּוֹן שָׁנָה. בְּצַעַר: כְּמוֹ מֵאָה מֵלִיּוֹן שָׁנָה תוֹרָה. (הרי"ח הטוב, אורחות צדיקים, אבדר"ג).

רבותי, שמעתם? לימוד זזה"ק בשבת אתה מקבל שכר כמו שלמדת 100 מליון שנה תורת הפשט, זאת אומרת כמו לימוד ש"ס בבלי וירושלמי מליון פעמים, איזה מתנה יפה נתנו לנו משה רבינו הרשב"י ואלוהו הנביא זי"ע"א!!!

דעת

משיח יאמר עליהם: "בזכותך הגעתי!"

רק הם בלבד זוכים שתפלותיהם נשמעות ומתקבלות (ר"י אבוחצירא, "בגדי השוד"). רק הם נקראים עובדי ה' לשם שמים, שלא על מנת לקבל פרס. וזוכים לקבל פני שכינה, ומרואי פני המלך (רבי אברהם אזולאי, פרקי אבות). אם אתה רוצה להשתדף עם עובדי ה' אז תחפש מי שלומד זוהר כשיבוא המשיח יאמר עליהם: "בזכותך הגעתי! לך יש חלק בגאולת העם!". מי יתן והיה שיתחילו ללמד עם הצאן קדושים את זוהר הקדוש... ובנדאי זוכים לגאולה בקרוב בלי חבלי משיח (הצדיק מקאמארא זי"ע).

יהודים קדושים! אחים אהובים! ממש תענוג לראות ומפעים הלכבות, האידך נתחברו כל היהודים זקנים עם נערים בכל בתי הפנסיות ובתי המדרשות, ללמד כל שבת קודש [שפידוע מעלת הלמוד בשבת קודש עולה כפול אלף, ולמוד זוהר הקדוש שעה בימות החול עולה לשנה, ושעה בשבת קודש אלף שנה, וכאשר הלמוד הוא מתוך שמחה עולה לערך מליון שנה, ובצער מאה מליון שנה - ראה ספר "ערכה של שעה"].

וּבְלִמּוּד בְּמִנִּין מְקַבְּלִים שְׂכָר כְּפוּל אֶלֶף, כִּי כָּל בֵּי עֲשָׂרָה שְׂכִינְתָּא
 שְׂרִיא, וְכָל מַה דִּיהִבִּי מִשְׁמִיא נּוֹתְנִים בְּאַלְף (זוה"ק פְּרִשְׁת וַיֵּצֵא
 דָּף קס"א עמוד א'), וּבְזִכּוּי הָרַבִּים עוֹד כְּפוּל אֶלֶף כְּדֹאִיתָּא בְּמִדְרַשׁ רַבָּא
 (שִׁיר הַשִּׁירִים פְּרָשָׁה ח' פְּסָקָא ט"ז). וּמִמֵּי אֵת לָמַד, מִשְׁבְּטוֹ שֶׁל יִשְׂשָׁכָר
 וּמִשְׁבְּטוֹ שֶׁל נִפְתָּלִי שְׁבְטוֹ שֶׁל נִפְתָּלִי עַל יְדֵי שְׁהִיּוֹ לְמִדִּין תּוֹרָה שְׁלֵא
 בְּמִקּוּמָן נִטְלוּ שְׂכָר אֶלֶף הֶדָּא הוּא דְכָתִיב וּמִנִּפְתָּלִי שָׂרִים אֶלֶף, אֲבָל
 שְׁבְטוֹ שֶׁל יִשְׂשָׁכָר עַל יְדֵי שְׁהִיּוֹ לְמִדִּין תּוֹרָה בְּמִקּוּמָן נִטְלוּ שְׂכָר מֵאֲתִים
 שְׁנֹאֲמַר: רֵאשִׁיִּהֶם מֵאֲתִים וְכָל אַחֵיהֶם עַל פִּיהֶם. וּבְמִדְרַשׁ זֹוּטָא (קִהְלַת
 פְּרָשָׁה ה'): רַבִּי יַעֲקֹב אָמַר בְּשֵׁם רַבִּי יוֹחָנָן לָמַד וְלֹא לָמַד אֵין לָךְ הֶבֶל
 גְּדוֹל מְזֵה. מִכָּאן אָמְרוּ אֵין הָרַב נוֹטֵל שְׂכָר תְּלִמִידוֹ עַד שִׁילְמִדְנוּ
 לְאַחֵרִים. שְׁנֹאֲמַר "הָאֶלֶף לָךְ שְׁלֵמָה" וְגו' (שִׁיר הַשִּׁירִים ח' י"ב). הָעוֹלָה
 מִכָּאן שֶׁהַמְּזִכָּה אֵת הָרַבִּים שִׁילְמִדּוֹ בְּצַבּוּר זֹהַר הַקְּדוּשׁ בְּשֶׁבֶת קוּדְשׁ
 שְׁעָה עוֹלָה לוֹ כְּמוֹ לְמוּד תּוֹרַת הַנְּגִלָּה 100,000,000,000 שְׁנָה -
 מֵאָה טְרִילִיּוֹן שְׁנוֹת תּוֹרָה. וְנִכְּל אֶחָד יָכוֹל לְזַכּוֹת לְזֶה בְּקִלּוֹת אִם בְּעַל
 נְפֶשׁ אֲתָהּ], וּבְזֹהַר רַעֲיָא מֵהַמְּנָא פְּרִשְׁת מִשְׁפָּטִים (ק"ט), כְּתַב שִׁישְׂרָאֵל
 שְׁהֵם נִקְרָאִים "אֵילַת" הֵם נִרְדָּפִים מִפְּנֵי הָרְשָׁעִים, וְאִזּוּ יִתְעוֹרֵר נִפְתָּלִי
 שֶׁהוּא "אֵילָה שְׁלוּחָה הַנּוֹתֵן אִמְרֵי שְׁפָר", וְהוּא יְעוֹרֵר אֵת הַמְּשִׁיחַ בֶּן
 דָּוִד שֶׁהוּא מִצַּד יְמִין עֵינַן שָׁם. וַיֵּשׁ לְרַמּוֹ שְׁנִפְתָּלִי הֵם אֵלוֹ שְׁמוֹסְרִים
 נִפְשָׁם וּמִצְעָרִים עֲצָמָם לְזִכּוּי הָרַבִּים, וְהֵם זֹוֹכִים לְקַרֵּב אֵת הַגְּאוּלָּה
 וּלְהִבִּיא אֵת הַמְּשִׁיחַ, וְדוֹקָא הָאוּחֲזִים בְּמִדַּת נִפְתָּלִי שְׁהֵם מְזַכִּי הָרַבִּים
 בְּלִימוּד הַתּוֹרָה וְאֵינָם נָחִים בְּמִקּוּמָם, הֵם אֵלוֹ שְׁמְעוֹרְרִים אֵת הַגְּאוּלָּה
 וּבְזִכּוֹתָם הַמְּשִׁיחַ בָּא.

עָתָה צְרִיךְ לְהַחֲלִיט הָאִם אֲתָה שְׂיַךְ לְמִי שְׁרוּצָה לְזַכּוֹת לְמֵאָה טְרִילִיּוֹן
 שְׁנוֹת תּוֹרָה, וּלְהִבִּיא אֵת הַמְּשִׁיחַ, אוֹ חֵס וְשָׁלוֹם לְפוֹל לְקַלְפַּת
 הָעָרֵב רַב, כִּי זֶה כְּנֻגַד זֶה עֲשֵׂה הָאֶלְקִים, וְהַבּוֹחֵר בְּקֻדְשׁ הוּא חוֹשֵׁק

לזכות את הרבים וזכות הרשע" תעמד לו ולזרעו עד עולם בזה ובכא. - וכעת אין לשום יהודי¹ תרוץ מדוע לא ילמד זוהר הקדוש, אלא כל ישראל חברים מקשיבים ולומדים זוהר הקדוש ומקיימים דברי אלקים חיים, מפי משה רבנו ע"ה, שאמר: "בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי" (רעיא מהימנא נשא קכ"ד), במהרה בימינו אמן.

ד"ט

משה וצפורה נקברו במערת המכפלה

"וימת שם משה", סמליון אומר מחילה [מערה] היתה יוצאת מקבורתו של משה לקבורתו של אבות, נאמר כאן "וימת שם משה", ונאמר להלן "ושמה קברו את אברהם ואת שרה אשתו". - עוד ראיתי כתוב [בילקוט ראובני פרשת ברכה, בשם ספר התמונה] כי משה וצפורה נקברו במערת המכפלה, ומה שכתוב "ואתה לא תבוא אל הארץ", "ושמה לא תבוא", לא תבוא בעצמה, אבל המלאכים יביאך שמה בטרה, שלא ידע איש את קבורתו אלא המלאכים, עין שם. - א"ה, ואולי משום זה כתבו [בתוספות סוטה י"ג ע"ב] דסמליון מלאך היתה, עין שם, יען שכתוב "ולא ידע איש את קבורתו", וזהו ההכרח לומר ששהוא שם מלאך ולא שם חכם, ודו"ק.

אור חבור הזה להתקיים, וכך סגלת החבור שמיד שעוסק בהשקו אהבת השם ישאנו כשאיבת האבן השואבת את הברזל וינס אליו להצלת נפשו ורוחו ונשמתו ותקונו, ונאפלו אם יהיה רשע אין חשש אם ינס. (אור יקר, שער א' סימן י')

ד.ספר זוהר הוא כמו תבת נח - ונאפלו אם יהיה רשע אין חשש אם ינס: כי חבור זה שנקרא ספר זוהר הוא כמו תבת נח, שבו היו מינים הרבה ולא היה קיום לאותן המינים והמשפחות כלם אלא על ידי בנייתם להתבה כן הוא ממש... כן ינסו הצדיקים אל סוד

”בזכותך הגעתי!”

התבטא פעם צדיק ואמר: בבוא מלך המשיח, עם ישראל נקבצו ובאו לך, ופליטת העם ששים ושמיחים. בעת הזו יתבונן מלך המשיח בעיניו הטהורות, יבחן כל אחד ואחד לפי מעשיו, ולפתע ירים ידו ויראה באצבעו, כולם ירימו עיניהם בפליאה, ויביטו במחזה, אז ישמיע מלך המשיח את קולו ויאמר, בפנותו אצבעו על יהודי מסים: ”בזכותך הגעתי, לך יש חלק בגאלת העם”. כך יראה על כל יהודי ויהודי שפעל למען ביאתו.

הלואי שנזכה להיות מן הזוכים המאשרים, שהמשיח בכבודו ובעצמו יעיד עלינו – ”בזכותך הגעתי”

על כן עורו והתעוררו להעיר את העולם באור העליון כי באורך נראה אור למשוך חסד על הכלל ועל הפרט ”אור חדש על ציון תאיר ונזכה במהרה לאורו” אמן.

לתרומות ולהנצחות:

מפעל הזוהר העולמי 0527-651911; בפקס 02-995-1300